

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἡ Πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ· καὶ Μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ
Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν
Ἐλεαζάρου καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ' καὶ Ἀνατολικά γ' καὶ τοῦ Σταυροῦ προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ς σ ε
 ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ
 Κ υ υ ρ ι ι ι ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α
 ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α α α α κ ο υ σ ο ο ν
 μ υ π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η η ς δ ε η η η
 σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε
 ε π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ ρ ι ι
 ε

Κ^{Πα} α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο ο ο ο σ ε υ ε υ χ η
 η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι α α μ α α ε ν ω ω ω π ι ο ο ο
 ο ν σ ο υ ε π α ρ σ ι ς τ ω ω ω ω ν χ ε ι ρ ω ω ω ν μ ο υ ο υ
 θ υ σ ι ι α ε ε ε σ π ε ε ρ ι ι ν η η ε ι σ α κ ο υ
 σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

Πχ

Η^{Πα} ο υ Κ υ ρ ι ε φ υ λ α κ η ν τ ω σ τ ο μ α τ ι ι μ ο υ κ α ι

θυρανπερι οχηςπερι ταχειλη μου ^{u q}

Mη εκκλινης την καρδιαν μου εις λογους

πονηρι ιασου προφασι ζεσθαι προφασεις εν αμαρ

τι ιαις ^{u q}

Σ^{Πα}υν ανθρωποισερ γαζο με ενοιστην ανομιι

α αν και ου μη συνδυασωμε τα των εκλεκτων αυ

των ^{u q}

Π^{Πα}αι δευσει με δικαιοσ εν ελει και ελεγξει

με ^{Δ δλ} ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα να ατωτην κεφα

λη ην μου ^{u q}

Oτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευδοκι

αις αυτων ^{u q} κατεποθησαν εχομενα πετρασ οι

κριται αυτων ^{u q}

Aκουσονται τα ρηματα αμου οτι ηδυν

θησαν ^{Δ δλ} ωσει παχος γης ερρα γη επι της γης ^{Δ δλ} διε

σκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην ^{u q}

Ο ^μτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ
μοι οι μου ^Δ ^δε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου ^υ ^γ

Φ ^μυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν
το ο μοι ^Δ ^δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α
νο μι ι αν ^υ ^γ

Π ^{Πα} ^με σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^Δ ^δκα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ ^δε ως αν πα ρε ελ
θω ^υ ^γ

Φ ^μω νη η μου προς Κυ ρι ον ^δε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ υ ρι ον ^υ ^γε δε η η θην

Ε ^{Πα} ^μκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^υ ^γ

Ε ^{Πα} ^μν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ
εγ νω στας τρι βους μου ^υ ^γ

Ε ^{Πα} ^μν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυψαν πα γι δα μοι ^{u q̇}

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον ^{Δ δ̇}

^{Πα} και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^{u q̇}

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου ^{u q̇}

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^{ν' ρ̇} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων ^{u q̇}

Π^{Κε} ρο ο σχεσ προς την δε η σι ιν μου ^{ν' ρ̇} ο ο τι ε

τα πει νω θην σφοδρα ^{u q̇}

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Δ δ̇} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{u q̇}

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Δ δ̇} ^χ του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι σου ^{π ρ̇}

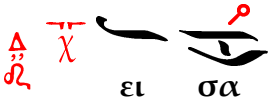
Δ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι

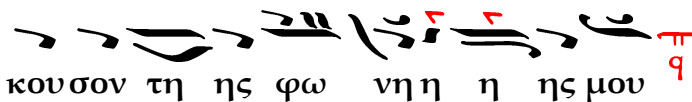
στε ^{u q̇} δι ι α α βο ο λον η η η η η

σχυ υ υ υ νας ^{Κε} και δι α της Α να στα σε
ω ω ως σου ^{Δι} το κε ε εν τρο ον ^{Πα} της α μαρ τι ι ι
ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω σα ας
η η μας ^{Κε} εκ των πυ λω ω ων του θα να α α
α του ^{Πα} δο ξα ζο μεν σε μονο γε ε νε ε ε ες ^{Δι}

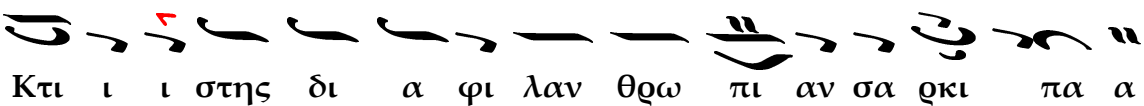
Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^Χ
ε ως ου αν τα α

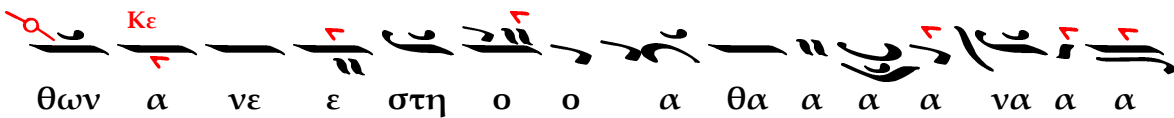
πο δω ω ως μοι ^{Κε}
Ο ^{Πα} την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν
θρω ω ω πων ως προ βα α τον ^{Δι} ε πι σφα γη η ην
η η η η η χθη ^{Κε} ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
α α αρ χον τε ες του Α α α α δου και ε πηρ
θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^{Κε} ει σε
λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι
στος ^{Δι} λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε ε
ελ θε ε ε ε τε ^{Πα} και τοις εν τω σκο τει α να κα
λυ υ πτε ε σθε ^{Δι}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ει σα

κουσον τη ης φω νη η η ης μου

M^{Κε} ε γα θα α α αυ μα ^{Πα} ο των α ο ρα τω ων

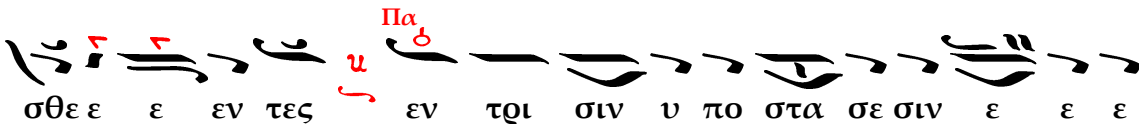

Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α

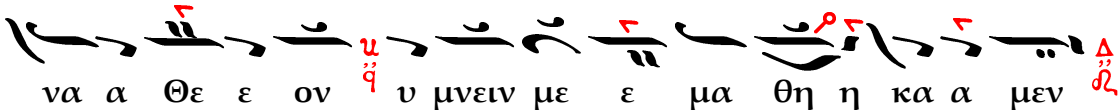

θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α

α τος ^{Δι} δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ων του ου

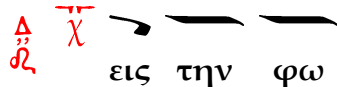

τον προ σκυ νη η η η σω ω ω μεν ^Π τη γαρ αυ

του ευσ πλα αγ χνι ι ι α ^{Κε} εκ πλα α α νης ρυ

σθε ε ε εν τες ^{Πα} εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

να α θε ε ον ^Α υ μνιν με ε μα θη η κα α μεν ^Δ

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα εις την φω

νην της δε η η σε ω ω ω ως μου

E^{Πα} σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι ^Π τω ε πι τε λει των αι αι

ω ω ω νων ^Α ως εν ε σο πτω δι α σα ρ κο ο ος λα α μ

ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω και με ε χρι ις Α
 δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε σκο
 ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α να
 στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α αν
 τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος
 ε ε ε ε στιν

Τον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο
 ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν αυ του γαρ εκ
 νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε
 ε σω ω ω σται χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε ε
 ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη Α δαμ πε σων
 α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η
 ται

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον
Πα **Ο** ι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των
 πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε
 γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι
 ει ει ει ει ει πα α α τε ο τι η μων κοι
 μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η
 θη ο ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε νε
 κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε μα λιστα ε σμυ ρι
 σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον κα τα λι πον
 τα και εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α
 α α α αυ του μη πλα να σθε Ι ου ου δαι αι αι οι
Πα μα θε τε τα ας ρη σεις τω ων προ ο φη τω ω ων και
 γνω ω ω τε ο ο τι αυ τος ε στι ι ι ν α α
 λη η θω σ ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν
 το δυ υ να α μος

Καὶ τῶν Σταυροῦ τὰ παρόντα γ' προσόμοια εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν· ἀγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ρεῖθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι, θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλῃ τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὀλκάδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ῥαγήσεται πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληφόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ο^{νη} ν περ πα λαι Μω υ υ ση ης προ τυ πω ω ω

σας ε εν ε α αυ τω τον Α μα ληκ κα τα βα λων ε
 τρο πω ω ω ω σα α α α το και Δα βιδ ο ο
 με λω ω δος υ πο πο ο δι ο ον σοι βο ο ων
 προ σκυ νει σθαι δι ε ε τα ξα α το τι μι ον Σταυ
 ρον σου Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος
 ση με ε ρον α μαρ τω ω λοι προ ο σκυ νου ου ουν
 τες χει ει ει λε ε σιν α να α α ξι ι ι ι
 οις σε τον κα τα ξι ω σα αν τα πα γη η ναι εν
 α αυ τω α νυ μνου ουν τε ες βο ω ω ω
 με ε ε εν σοι Κυ ρι ι ε ε συν τω λη η η στη
 η της βα σι λει ει ει ει ει α α α ας σου ου
 α ξι ω σον η η μα α α α α α ας

Ἦχος Παφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τες
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην
Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α α σση

της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμφης ει ει κων δι ι ε
 γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης
 δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος
 εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του
 θα α α α αυ μα α α τος το τε τον βυ θον
 ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υν
 δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως
 η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α
 με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε
 μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α α
 α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο
 ω ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου
 η ηλ ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ρος
 ο ω ω ω ων και αι προ ο ων και φα νεις ως αν θρω
 ω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ονη μα α α α α
 α ας

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϟ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϞ
Ϟ Ϟ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϞ Ϟ Ϟ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϞ Ϟ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.
 Ἦχος Δι-θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἑκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς
 ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
 ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ϛ Κε Ϝ

Σ ε τον σαρκωθεν τα Σωτηηρα Χριστον και
των ουρανων μηχωρισθεν τα ενφωναισματος
μεγαλυνομεν ^{u q} οτι σταυρον και θανατον κατε
δε εξωδια το γενοσημων ως φιλαανθρω
πος Κυριος ^{u q} σκυλευσας Αδου πυυλαστρι ημερος α
νεεστησωντας ψυχας ηημων ^{u q}

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,

τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνόμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-
δύσατο Κύριος δύναμιν ^{u q} καιπεριεζωσατο ^{u q}

Ν υγειεισης σου της πλευρας ζωοδο
τα κρουνοια φεσεως ^{u q} πασιν εξεβλυσας ζωης
και σωτηριιας ^{u q} σαρκι δε θανατον κατεδεξω
αθανασιαν ημιν δωρουμενος ^{u q} οικησας τα φωδε
ημας ηλευθερωσας ^{u q} συναναστησας σε αυ

τω εν δο ξωςως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν
φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
η τις ου ου σα

λευ θη σε ται

Ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο
δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
εν δο ξωςως Θε ος τον Πα ρα δει στον α νοι ξας α
πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι
ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα
δει ει ει σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως μο νος
ευ σπλα αγχνος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εις μα κρο ο

τη τα η με ρων

Ο δι η μας σα ρ κι πα θος δε ξα με νος

και τρι η μερος εκ νεκρων α να σταστης σαρκος ημων
τα πα α α θη θε ρα πευσον και α να στησον εκ
πταισμα των χα λε πων φι λανθρωπε και σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Η φω νη τς Προ φη τς σς Μω υ σε ως
ο θε ε ος πε πλη ρω ται η η λε ε ε ε

γς ς ς ς σα ο ψε ε σθε την ζω ην υ υ μωων
κρε ε μα α με ε ε νη ην α πε να ντι των ο φθα αλ

μω ω ω ν υ υ υ υ μων ση με ε ρον Σταυ ρο ος
υ υ ψς ς ς ται αι και κο ο σμος εκ πλα α α

νη ης ε λευ θε ε ε ρς ς ς ς ται ση με ε

ρον τὸ Χριστῆ ἡ Ἀναστασις ἐεγκαιαι νι ι
 ι ζεεεεται και τα περατα της γης ααα
 γαλλοονται εν κυμβααλοις δανιιτιικοις
 υμνον σοι προσφεροντα και αιλεεεεγοοοο
 ντα ειργαασωωσωτηηριιιαν εν
 μεσωτηςγηηηης ο Θεεος Σταυροον
 και αιτην Αα ναααααα σταααααα σιν
 διων ημας εσωωσας αγαθε και αι
 φιιλααανθρωωωωπε παντοδουνα
 με Κυυριεδοοοοοξαααα σοιιοιοι

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδῆ Κε δ

Τ^{Κε} ὃν σου να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μειναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ᾠδῆ Πα ρ

Σ ῶ σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρ σ μενος και

το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι ι
τε ευ μα α α α

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *